

[Valdemar Sørensen.]

større personlig Indsats af den enkelte, og dertil kommer, at naar Vanskelighederne mødte Indehaverne af Familiehuse af den Slags, har de savnet den Afstivning, som det stadig stigende Huslejeniveau har været for Kompleksbyggeriets Økonomi.

Jeg finder det derfor fuldt forklarligt og meget tiltalende, at man fortsat ønsker at indrømme Lettelser for Parcelbyggeriet, selv om man altsaa ikke mener fremtidig at kunne gøre det for alle Fondens Debitorer. Jeg anbefaler derfor meget de foreslaaede Lempelser efter de Delingslinier, Lovforslaget angiver, og jeg haaber — og anbefaler paa mit Partis Vegne —, at Lovforslaget bliver undergivet en velvillig Behandling og derefter vedtages.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag giver jo dels en ringe Lettelse paa $\frac{1}{2}$ pCt. i Rente for Oktober Termin og dels en ringe Lettelse, $\frac{1}{2}$ pCt. halvvaarlig i 2 Aar med Hensyn til Afdragene — i Virkeligheden kun en Udskydelse af Betalingen. Dette forekommer mig ikke at være Opfyldelse af de Løfter, som Lovgivningen har givet ved Lov Nr. 551 af 23. December 1922, hvorefter man, for saa vidt Forholdene skulde blive ændret, fik Løfte om at faa indtil 10 pCt. Nedsættelse, ja, oven i Købet 10 pCt. af Ejendommens Anskaffelsessum. Hvis man altsaa betragter Lovforslaget som Forsøg paa at opfylde dette Løfte — og det maa efter min Mening være Begrundelsen for Lovforslagets Fremsettelse —, forekommer det mig ikke, at Lovforslaget er tilfredsstillende. Jeg synes, det kun i ringe Grad opfylder dette Løfte. Efter min Mening kunde man oven i Købet fra Indenrigsministerens Side uden nogen Bemyndigelse, altsaa uden nogen ny Lov, være gaaet meget længere, end man gør ved dette Lovforslag. Den eneste Begrundelse for, at man ikke er gaaet længere end til den halve Procent i Oktober Termin og derefter denne Udskydelse af Afdragene, maa jo være en Henvisning til, at Staten finansielt er meget slet stillet. Hvis den højtaerede Indenrigsminister mener, at Staten finansielt er saa ringe stillet, at man maa løbe fra sit Løfte af 1922, saa kan det maaske være rigtigt, men det kan ogsaa kun begrundes derved.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for den meget venlige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Det ærede Medlem Hr. Elgaard ønskede Udvalget nedsat, for at der kunde blive Lej-

lighed til at anmode mig om forskellige Oplysninger. Det er klart, at jeg staar til Rede, saa godt som det er muligt, med at besvare Spørgsmaal i Udvalget. Det er jo det ærede Medlem bekendt, at Statsboligfondens Historie ikke er nogen lystelig Historie, set fra Statsfinansernes Side.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Bemærkning om det opportune i at afhænde Statsboligfunds-ejendomme skal jeg sige, at en generel Besvarelse af dette Spørgsmaal ikke er mulig, fordi man her maa afveje Fremtidsmulighederne for de forskellige Komplekser, det store Byggeri, mod hinanden, og dette vil jo give forskellige Resultater, ikke mindst under Hensyn til den Forsvarlighed, hvormed i sin Tid det enkelte Boligkompleks blev gennemført. I de enkelte Tilfælde, hvor Indenrigsministeriet staar over for dette Spørgsmaal, maa det afveje Fremtidsmulighederne, paa den ene Side de aarlige Tab, Statsboligfonden i det givne Tilfælde lider, og paa den anden Side Spørgsmaalet om en Afskrivning een Gang for alle. Ved en saadan Afvejning kan man tage fejl, det er klart, det vil ikke altid være muligt at se, hvordan Fremtidsmulighederne ligger.

Jeg har fremsat disse Bemærkninger som Udtryk for, at dette Spørgsmaal ikke kan behandles generelt; man maa se paa det enkelte Tilfælde, hvor der viser sig en Mulighed for Afhændelse, og saa ræsonnere, om det eventuelt er bedre at tage et Tab med det samme end stadig at fortsætte med aarlige Tilskud.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Bemærkninger skal jeg sige: Jeg har gennem Aarene ført mange Forhandlinger med Parcelejernes Repræsentanter om disse Spørgsmaal. Jeg har paa forskellig Maade været medvirkende til Lempelser af forskellig Art, og dette Lovforslag er et enkelt Led af disse Lempelser. Det ærede Medlem har altid lidt vanskeligt ved at skelne, naar det ærede Medlem bruger sine stærke Ord. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Staten er løbet fra sine Forpligtelser og sine Løfter. Samtidig pointerede det ærede Medlem, hvad han maaske ikke selv har lagt Mærke til, at de 10 pCt. var Grænsen for, hvad Staten skulde kunne yde af Lempelser, idet der — selvfølgelig — udtrykkeligt staar i Loven, hvad det ærede Medlem ogsaa kom til at citere, „indtil 10 pCt.“ Hvorefter det ærede Medlem argumenterede, som om der aldeles ikke stod „indtil“. Det er klart, at naar der staar „indtil 10 pCt.“, kan der ikke være Tale om i den Betyd-